

Aardewerk & pleisterkalk

Keramist Julian Stair was jong toen hij voor het eerst met klei speelde, en hij is er sindsdien nooit meer mee gestopt. Vandaag is zijn werk internationaal bekend. De heldere studio waar hij het maakt ligt op wandelafstand van het huis in Londen dat hij opknapte en met zijn gezin bewoont. Tekst Lykke Foged • Foto's Morten Holtum

De mezzanine in de studio van Julian Stair herbergt een bureau en een expositieruimte, net boven het atelier. Een deel van het dak bestaat volledig uit glas.

Hierboven: **de ceramist maakt vooral gebruik van rustbrengende en genuanceerde tinten voor zijn werk.** Hiernaast: **het terras vóór het eigenlijke atelier en de grote bamboe ademen eenvoud en evenwicht.** Rechterpagina: **elegante potjes met dezelfde vorm maar in verschillende tinten vormen een verticale rij tegen de muur naar de mezzanine van de studio.**

Julian wil de klassieke donkere aardewerkkleuren vervangen door lichtere, moderne tinten.

Julian Stairs heeft een passie voor keramiek. „Het was gewoonweg het enige waar ik op school goed in was en zeker ook wat ik het liefste deed”, vertelt hij ons terwijl hij terugkijkt op zijn eerste ontmoetingen met het zacht-kneedbare materiaal dat later zijn broodwinning zou worden. Het lukte hem niet zo goed om de vele ideeën en gedachten die hij had op papier te zetten, maar dat ging een stuk beter via de potten en kruiken die hij boetseerde. Daar bleef hij mee doorgaan tot hij er op een gegeven moment in slaagde om van zijn passie zijn beroep te maken. Die beslissing heeft hem meer erkenning, kansen en uitdagingen opgeleverd dan we hier kunnen opsommen. >

Linkerpagina: de keukentafel is zichtbaar vanaf de slaapkamer op de eerste verdieping. Wit is ook in deze lange en smalle ruimte de hoofd tint. Hiernaast en hieronder: in de aanbouw zorgen grote ramen en een bovenlicht voor een helder interieur. Het spel met de plafondhoogte geeft in de keuken een gevoel van ruimte. Hier brengt het gezin een groot deel van zijn tijd door.

> Elegant en helder

Julian en zijn vrouw *Clair* zijn allebei werkzaam in de kunstensector. Zij is conservator van de modeafdeling van het museum Victoria & Albert in Londen en hij maakt potten en kruiken in alle maten en vormen. Als het om keramiek gaat is hij niet bang om de handen vuil te maken. Hij heeft ook een doctoraat in Engelse *studio pottery* - op kleine schaal handgemaakt aardewerk, meestal tafelgerei - en stelt in heel Europa en de VS tentoon. Hij beschouwt het als zijn missie om het klassieke donkere terracotta te vervangen door lichter en meer hedendaags aardewerk.

Zijn werk vervaardigt hij in de heldere studio die op wandelafstand van hun woning in de Londense wijk Dulwich ligt. Het atelier zelf ligt beneden en kijkt via hoge ramen in dubbel glas uit op de tuin. Langs daar valt volop licht binnen in de werkplaats, waar ook Julians medewerkers aan de slag zijn. Tegen de muur van de trap staat een verticale rij kleine potjes opgesteld, smaakvol en toch in het oog vallend.

Die trap leidt naar een ruime mezzanine met een kantoor en een heel bijzondere tentoonstellingsruimte. Hier presenteert Julian zijn werk: een collectie loepzuiver gestileerd aardewerk voor de tafel, elegante potjes voor allerlei doelen. Ze maken indruk door de subtiele kleurverschillen en de verfijning van hun vorm. Deze ruimte straalt een opvallende helderheid uit, door de mooie houten vloer en de witte muren, maar in de eerste plaats dankzij de schuine ramen die het licht gulzig binnenhalen.

Eerlijke materialen

Ook het woonhuis in Dulwich biedt de perfecte achtergrond voor Julians werken - maar het is vooral de plek waar hij met zijn gezin is genesteld. Want zijn gezinsleven met zijn vrouw *Clair*, hun kinderen *Rosie* (16) en *Hattie* (14), een hond, twee katten, drie tamme ratten en een konijn is hem zeer dierbaar. Aan het interieur zie je meteen dat Julian en *Clair* allebei een scherp oog voor detail en materialen hebben. „Mode en trends interesseren me weinig,” zegt Julian, „ons huis is functioneel, met deli- >

Door de renovatie heeft het huis nu voldoende ruimte voor een gezin met twee opgroeiende kinderen.

De woonkamer geeft uit op de tuin via de oorspronkelijke dubbele deur. Het meubeltje voor de haard is een oude leestafel uit een bibliotheek. Linkerpagina: de sofa komt van The Conran Shop in Londen. De oude koffer in ceder is een erfstuk van Julians grootouders.

De hartjes in de balustrades van de trap die naar de eerste verdieping leidt zijn origineel. Hieronder: de woning, die omringd is door groen en in een rustige Londense buitenwijk ligt, dateert uit 1828.

> cate details die we allebei graag overal aanbrengen. Een woning moet werken voor een gezin en dat doet ze ook voor ons."

In huis spreken de materialen voor zichzelf. De muren zijn afgewerkt met pleisterkalk die het oppervlak textuur geeft. Op de vloer liggen duimdikke eiken planken en de ramen hebben geen gordijnen voor een zuiverder uitzicht. „Materialen interesseren me meer dan echt design”, vertelt Julian ons.

Ingrijpende aanbouw

In 1997, toen de kinderen naar school begonnen te gaan, zocht het koppel naar een groenere, meer aantrekkelijke buurt dan het drukke Brixton waar ze toen leefden. Dulwich Village zou de plek worden die hun de nodige ruimte, licht en lucht kon bezorgen. Ze kochten het ongerenoveerde huis en beslisten om zelf de nodige aanpassingen uit te voeren. De plek werd geschilderd, muren tussen woonkamers werden opengebrouwen en eiken vloeren werden aangelegd. Ze besloten een open plan woonkeuken uit te bouwen met architecte *Niki Borowiecki*, een goede vriendin des huizes.

Het huis zelf dateert van 1928 en was qua stijl een vermenging van *arts & crafts* en *art nouveau*. Uiteindelijk kwam er achteraan een uitbreiding en werd de garage opzij mee betrokken in de verbouwing. Naar boven werd de ruimte opengetrokken voor een mezzanine. Voor die uitbouw werd eik gebruikt, om dit deel te doen overeenkomen met de rest van de woning.

Die ingreep leverde meer vierkante meters op en beneden een grote, heldere open kamer met uitzicht op de tuin. „Vandaag is dit de meest gebruikte ruimte van het huis. We hebben vaak gasten, en door de kleine kamers samen te voegen is dit veel meer een soort ontmoetingsruimte geworden”, zegt Julian Stair. Het huis is nu helemaal geknipt voor een gezin met twee opgroeiende kinderen. De twee verdiepingen bieden veel plaats en bewegingsruimte terwijl de nieuwe woonkeuken een heel nieuwe dimensie in het huis heeft binnengebracht. ●